

La política és l'activitat que es preocupa pel benestar dels altres. És una manera d'explicar-ho a les criatures. La definició es pot fer entendre com una activitat que s'ocupa de coses materials però que es fa des d'uns valors i uns principis, que són els mateixos que s'aprenen a la família, a l'escola, a la vida

La política vol dir manar, mare?

"Sovint em pregunta per què criden tant. I és difícil respondre-li"

Beth de Nadal, mare del Martí i la Meron, sap perfectament què és la política. El seu pare, Joaquim de Nadal, va ser regidor de l'Ajuntament de Barcelona durant molts anys i, per tant, era un tema de conversa que mantenia amb els seus pares i les seves germanes. De gran, és la Beth qui n'ha de parlar amb els seus fills, sobretot amb el Martí, que és qui té més inquietuds. "La Meron també en té, però les preguntes més incisives les fa el Martí; la Meron sempre s'afegeix a la conversa i para bé l'orella", diu la Beth.

Una de les preguntes que més intriga el Martí és el significat de la política. "¿La política vol dir manar, mare?", li ha preguntat més d'una vegada. Ella li respon que sí, en certa manera, però que sobretot vol dir "amoïnar-se pel benestar de les persones". Aclarit un dubte,

el Martí continua preguntant si un polític és com un delegat de classe, si són figures semblants, perquè tant als polítics com als delegats de classe els han votat. "Si els han votat, llavors els delegats són polítics", diu el Martí.

La Beth li respon que podrien ser semblants, però a escales molt diferents. El delegat és el responsable de fer arribar les inquietuds d'una classe al professor mentre que un polític s'ha d'ocupar de tot el que afecta una població o un país.

L'11 de setembre tots tres van anar a la manifestació de Barcelona i, de camí, el Martí va comen-

"Les preguntes més incisives les fa el Martí; la Meron para bé l'orella", explica la Beth

çar a fer tot de preguntes. "¿Aquesta manifestació és la mateixa que vam fer per dir que les escoles públiques no tenien diners?" Esclar, diu la Beth, ara les criatures estan molt acostumades a les manifestacions, saben què són perquè "vas dins d'un autobús i, de sobte, n'hi ha una". "I com que vivim prop de la seu del govern civil, moltes vegades també en veiem". El cas és que l'11 de setembre la Beth li va explicar per què hi anaven, per què la mare s'havia pintat les galtes amb els colors de la senyera de Catalunya. "Hi anem perquè volem fer saber que ens sentim diferents i que volem que se'ns respecti, perquè volem ser un país, com ho són França, Itàlia o Etiòpia". La Beth sobretot va remarcar als seus fills que "ser un país no vol dir excloure a ningú, sinó gaudir de les diferències".

La Beth comenta que tampoc no vol predeter-

minar-los en les seves opinions. Intenta explicar-los el què sense jutjar, mirant de ser el màxim d'objectiva possible. I si el Martí li pregunta la seva opinió, ella l'hi dona, però no li respon en negatiu, sinó que ho explica sense manipular-ho. "No els dic mai «Perquè són dolents i nosaltres som els bons», per exemple".

El fet de parlar de política amb el Martí i la Meron dona molt de si, assegura la Beth, perquè "acabes parlant de geografia, de mapes, de països". El Martí relaciona cada país amb un idioma, i justament els idiomes també es converteixen en un tema de conversa.

Per acabar, el que al Martí l'inquieta més dels polítics és saber per què criden tant. "M'ho pregunta molt sovint, i és difícil respondre-li". En canvi, el que més el diverteix és veure'ls caricaturitzats al programa de TV3 *Polònia*. I els coneix a tots. —

CURIOSOS. El Martí i la Meron s'interessen per la política i la mare, la Beth, intenta respondre als seus dubtes.

Un pressupost municipal decidit pels alumnes

Els polítics s'han acostat a les criatures. Hi va haver un any que els regidors de Santa Cristina d'Aro van reunir-se amb els alumnes de 5è i de 6è de l'escola Pedralta per demanar-los que fessin una llista del que volien canviar o millorar de la població. La pregunta que els feien era: "Què creieu que hi fa falta?" Primer, les llistes es van elaborar amb els tècnics, i quan ja

les van tenir a punt, es van reunir nens i regidors, que es van comprometre a fer-ho saber a l'alcalde i, el més important, a introduir-ho en el pressupost participatiu perquè es portés a terme.

"L'experiència va ser molt bona", recorda Cristina Díaz, directora de l'escola Pedralta. El procés va acabar amb una votació que hi va haver entre les classes de 5è i de

6è per escollir uns representants que van anar al mateix ajuntament per fer-hi arribar les seves consideracions. "Els alumnes es van sentir escoltats, perquè van arribar a comprovar que en l'ordre del dia d'una reunió es valorava l'estat d'execució de les demandes aprovades en el pressupost 2011". Tota una experiència per acostar la política als més petits.

TRINITAT GILBERT

FOTO: CÈLIA ATSET

La situació política de Catalunya crea espontàniament la conversa sobre aquest tema entre pares i fills, assegura Pere Macià, pare de l'Aina i dels bessons Roger i Núria, d'11 i 8 anys. La manifestació massiva de l'Onze de Setembre va fer que molts pares, com el Pere, expliquessin a les criatures que "Catalunya és un país que vol la seva llibertat respecte d'Espanya", tal com els va dir el Pere. I és que quan es parla de política el pare pensa que "cal explicar-ho sense crear

un conte de fades". Evidentment caldrà fer servir un llenguatge proper i adequat a cada edat, però "sense afegir-hi elements de ficció".

En aquest sentit, la professora de ciències polítiques de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona (UPF), Mariona Ferrer, assegura que parlar de política als infants "és un repte perquè és molt difícil ser neutre". A partir d'aquí, cal triar paraules adequades per fer-los saber que "un polític és el responsable de millorar la vida de les persones". També els explicarem que hi ha molts

Caldrà explicar als nens quin és l'objectiu de la política i que hi ha diferents partits

partits diferents, perquè "cada un té una opinió diferent de com caldria millorar-la".

I a l'hora de definir-los com es fa la política, es pot incidir en el fet que es fa "entre tots, tant a l'escola, com al pati, com a casa". És a dir, "donar-los una visió molt àmplia, perquè tothom vol millorar el funcionament del dia a dia, a escales diferents", conclou la professora Ferrer.

10 consells per fer saber què és la política als més petits de casa

Segons Joan Lluís Pérez, professor de dret constitucional de la UAB i autor del llibre *La política explicada al meu fill*, de l'editorial Malhivern.

1. Interessats

Cal mostrar interès pels altres, pels amics, per la família, per les persones que estan al voltant de les criatures.

2. Positius

Penseu a transmetre'ls un llenguatge positiu. Eviteu expressions com "tots són igual de dolents", "tot va malament" i "no hi ha res a fer". Opteu per un llenguatge constructiu, respectuós i proactiu, i no caiguen en desqualificacions gratuïtes.

3. Directes

Si us pregunten directament què és la política, podeu dir-los: "És una activitat humana en la qual una persona s'ocupa dels problemes comuns, els que ens afecten a tots".

4. Comuna

Remarqueu-los que la política no la fa només el polític, el professional, sinó que la fem tots, que és comunitària.

5. Conceptes

Com que la política afecta la comunitat, podeu parlar-los dels conceptes *nació* i *país*, que cal estimar perquè és el lloc on vivim.

6. Poder

Expliqueu-los que la política té a veure amb el poder, perquè les societats s'organitzen amb estructures de poder per

gestionar els afers comuns.

7. Definició

Si us pregunten per la definició del polític, els podeu dir que és una persona que s'interessa per la comunitat i dedica la seva vida professional als aspectes comuns.

8. Proximitat

Digueu-los que la política comença a casa nostra. Com? Preocupant-nos pels altres i estimant-nos.

9. Vot

Si la política comença a casa, ¿cal votar a l'hora de decidir les activitats? Si us formulen aquesta pregunta, els podeu dir que el més important de la política no és votar, sinó sentir-se membre d'una comunitat i voler-la millorar.

10. Democràcia

Han d'entendre que una família no serà mai democràtica, perquè els fills no han escollit els pares, per tant, el criteri de votar no és el més oportú.

